

hans Negning, samt naar endvidere Auktion pr. Kommission eller over Varer, der ere givne i Kommission, blev forbudt. — Der andrages saaledes paa, at Loven af 23de Mai 1873 § 6 forandres derhen,

at al frivillig Auktion over Handelsvarer paa Landet forbydes;

at saadan Auktion i Kjøbstæderne og Handelspladserne kun er tilladt dem, der i det sidste Aar have drevet og endnu drive Næring paa det Sted, hvor Auktionen afholdes, og isørigt som hidtil, saaledes at kun de Varer forauktioneres, hvormed de Vedkommende ere berettigede til at handle, og i de samme Kvantiteter;

at den, der lader afholde Auktion over Varer, som efter de foreliggende Omstændigheder skjøntes ikke at være ham tilhørende, men at tilhøre Trediemand, skal have sin Næringsvei forbrudt, og at Formodningen for, at Varerne ikke ere ham tilhørende, skal anses for at være tilstede, saavel naar han ikke kan bogtgjøre tidligere at have afskøbt den, fra hvem Varerne ere ham tilstillede, lignende Varer i større Partier, som naar han ikke pleier at forhandle saadanne Varer fra sit Udsalgsted, og

at den, der benytter en anden Næringsdrivende til i hans Navn at faae afholdt en efter det Foregaaende ulovlig Auktion, skal idømmes en klækkelig Bøde.

Da flere i Forbindelse med Næringsloven staaende Spørgsmaal maa antages i en nærmere Fremtid at komme under Overveielse, gjør Udvalget ingen Indstilling.

22. Fra Handlende og Handelsforeninger i 49 Kjøbstæder om Endringer i Lovgivningen med Hensyn til Brugsforeninger. (Indbragt den 31te Marts 1881 af Folketingsmanden for Maribo Amt 2den Valgkreds, Lund).

Andragerne gjøre gjældende, at der under Navn af Brugsforening skjuler sig manges en Næringsdrift, som efter den bestaaende Lovgivning er uberettiget, men som det er særdeles vanskeligt at ramme. En Mand, der ønsker at etablere en Forretning indenfor den lovbefalede Afstand fra nærmeste Kjøbstad, behøver blot at faae nogle enkelte Bekjendte til at træde til og danne en saakaldt Brugsforening; der udarbejdes Love, hvoraf et Exemplar sendes til vedkommende Øvrighed til ligemed en Fortegnelse over Medlemmerne. Enhver, der indfinder sig i „Foreningens“ Lokale kan da i Almindelighed strax gjøre sig til Medlem enten uden at erlægge Indskud eller ved at yde et saadant af forsvindende Størrelse f. Ex. 10 Ore. Dette vil sige, at den lovlig dannede Forening i Virkeligheden kan sælge til Alle og Enhver; thi Ingen kan forbyde „Udsælgeren“, der ofte selv er Eier af Forretningen, at erstatte den Paagjældende hans Indskud ved det første Kjøb, og denne kan da udmelde sig i samme Diebst, som han har gjort sit Indkøb og i den Anledning indmeldt sig.

Til Forebyggelse af saadanne Misbrug mene Andragerne, der skulde fastsættes som Betingelse for en Brugsforenings Virksomhed, at der var en kontant Driftkapital tilstede, som tilhørte Medlemmerne, f. Ex. 50 Kr. for hvert Medlem, der dog skulde kunne indbetales i flere mindre Indskud; at ingen Forening maatte træde i Kraft, før der var indtegnet et større Antal f. Ex. 50 Medlemmer, og at det ufravigelig overholdes, at Fordeling (Udsalg) af Varerne kun sker mod kontant Betaling.

Udvalget henviser til sin Bemærkning angaaende Nr. 21 og gjør ingen Indstilling.

23. Fra Handlende og Handelsforeninger i 49 Kjøbstæder om Fremme af Lovforslaget om den mellemkommunale Beskatning. (Indbragt den 31. Marts 1881 af Folketingsmanden for Maribo Amt 2den Valgkreds, Lund).

Det tør uden Tvivl siges — hedder det i Andragendet — at der næres et almindeligt Ønske om, at denne Sag, der i saa lange Tider har været Gjenstand for Debat baade i og udenfor Rigsdagen, maatte finde sin Løsning, og særligt interesserer det Kjøbstæderne, at dette sker. Der henvises i saa Henseende til, at der paa det almindelige Møde i Odense 1879 af Delegerede fra alle Landets Byraad blev vedtaget en Udtalelse, hvori fremsattes Ønske om, at under Ligningen paa